

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 27.05.1965, sp. zn. Tzv 16/65, ECLI:CZ:NS:1965:TZV.16.1965.1

Číslo: 41/1965

Právní věta: K trestu zákazu činnosti podle § 49 odst. 1 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 27.05.1965

Spisová značka: Tzv 16/65

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Zákaz činnosti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49 odst. 1 141/1961 Sb. § 256
§ 276 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 41/1965 sb. rozh.

K trestu zákazu činnosti podle § 49 odst. 1 tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 27. 5. 1965 - [Tzv 16/65.](#))

Rozsudkem vojenského obvodového soudu ze dne 14. 1. 1965 byl rotný z pov. A. uznán vinným návodem k trestnému činu opilství podle § 10 odst. 1 písm. b), 201 tr. zák., protože dne 20. 9. 1964 v 02,30 hod. na taneční zábavě v Mikulůvce, okr. Vsetín, přemluvil řidiče K. k vykonání jízdy na motocyklu, přestože věděl, že K. je podnapilý, což pak vedlo k havárii a k následnému zranění občana K.

Za to byl obviněnému podle § 201 tr. zák. uložen trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců podmíněně na zkušební dobu 1 roku a podle § 49 odst. 1 tr. zák. byl u něho vysloven zákaz řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 1 roku.

Proti tomuto rozsudku podal obviněný odvolání, a to do trestu zákazu řízení motorových vozidel. Toto odvolání vyšší vojenský soud usnesením ze dne

12. 2. 1965 zamítl jako nedůvodné.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu zrušil napadené usnesení vyššího vojenského soudu a též rozsudek soudu I. stupně ve výroku o trestu zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 1 roku.

Z odůvodnění:

Předseda Nejvyššího soudu v podané stížnosti pro porušení zákona dovedl, že odvolací soud tím, že zamítl odvolání obviněného porušil v jeho neprospěch zákon v ustanovení § 256 tr. ř. a § 49 odst. 1 tr. zák.

Nejvyšší soud přezkoumal napadené usnesení vyššího vojenského soudu v rozsahu ustanovení § 276 odst. 1 tr. ř. a shledal, že podaná stížnost je důvodná.

Podle § 49 odst. 1 tr. zák. může soud uložit trest zákazu činnosti jen tehdy, jestliže se pachatel dopustí trestného činu v souvislosti s touto činností.

Tato základní zákonná podmínka však v daném případě nebyla splněna. Ze znění citovaného ustanovení zákona totiž vyplývá, že zákaz určité činnosti nebo povolání možno vyslovit jen tehdy, jestliže tuto činnost pachatel při trestném jednání sám přímo vykonával. Nelze proto uložit zákaz řízení motorových vozidel například osobě, která pomáhala nebo navedla pachatele k trestnému činu podle § 201 tr. zák. tím, že mu poskytla alkoholické nápoje, nebo jak tomu bylo v konkrétním případě, požádalo ho, aby ji svezl, ač byl podnapilý, na motocyklu. Pomocníku, nebo návodci je možno v takových případech uložit trest zákazu takové činnosti, která umožnila podávat řidiči motorových vozidel alkoholické nápoje, nebo z které mu vyplývala povinnost zabránit řidiči řídit vozidlo po požití alkoholu.

V hodnoceném případě jak soud I. stupně, tak i odvolací soud vycházel ze skutkového zjištění, že obviněný kritického dne okolo 02,30 hod. požádal K. majitele motocyklu, aby ho odvezl do 7 km vzdálené obce Kateřinice, ač na něm poznal, že je podnapilý. Do Kateřinic řídil motorové vozidlo sám obviněný, přičemž věděl, že podnapilý K. bude řídit motocykl na zpáteční cestě. Tohoto také před nastoupením zpáteční jízdy upozornil, aby jel opatrně. Po několika metrech jízdy však K. havaroval a způsobil si lehčí zranění.

Z uvedeného je tedy patrné, že k řízení motocyklu v podnapilém stavu na zpáteční jízdě a k pozdější havárii nedošlo při činnosti, kterou vykonával obviněný, ale při činnosti K.

Jestliže tedy soud I. stupně za dané situace vyslovil zákaz řízení motorových vozidel, pochybil. Odvolací soud tím, že odvolání obviněného zamítl, porušil zákon v ustanovení § 49 odst. 1 tr. zák.